

Hønselus og midd

Hønselus får de fleste hønsegårder besøk av og kan være vanskelig å bli kvitt. Har man stort angrep av lus vil man ofte se hønene være veldig urolige gå hvileløst rundt og klø seg ofte eller stå rolig liksom litt oppgitte med halen nedover mot bakken og tidvis klø seg under halen. Det er rundt kloakken man ser lusene lettest men de kan være vanskelige å se da de ligner små gressfrø som fort forsvinner under fjærene når man leter etter dem. Men eggene er ikke noe problem å se, de ligger som drueklaser på fjørpennen helt inn mot huden, hvite og nokså harde. De kan også forekomme på andre plasser som under vingene og i nakken/hode på dyret. Har man fått mye lus kan det også gå utover eggleggingen da almen tilstanden på dyrene blir dårligere.. . Hønene prøver selv å bli kvitt lusene ved å ta sandbad og åpne fjærene for solen men dette er ofte ikke nok så de fleste hønse-eiere prøver å hjelpe hønene med å bli kvitt dem. Hønselusen kan kun leve på selve dyret og smitter kun ved direkte kontakt dyrene mellom. Man kan også se i en flokk med høner at noen dyr er helt uten utøy mens andre er stekt angrepet. Har man hane i flokken og han har lus har han som regel smittet alle hønene han parrer/trør med lus.

Rød hønsemidd

I tillegg til vanlig hønselus er det den røde hønselusen , rød hønsemidd som den også kalles, som man ofte opplever på denne tiden. Denne lever av hønens blod og lever i kriker og kroker og spekker i hønsehuset og kommer frem og kryper på dyret for å suge blod når de kjenner varmen fra dyrene når de setter seg på vaglen. Rød hønsemidd kan man derfor ikke se på dyrene fordi de ligger gjemt når dyrene ikke er i hønsehuset. Har man stort utbrudd kan man se at dyrene blir lysere i kammen og slappe da de mister en del blod, små kyllinger kan dø i løpet av kort tid. For å kontrollere om man har denne typet utøy kan man ta et hvitt papir og «dra» i kroker og sprekker og se om det kommer blod på dem når middene blir knust. I noen tilfeller kan man kjenne at middene angriper en selv når man kommer inn i hønsehuset, man begynner å klø og føle det er «noe som ikke stemmer». Disse middene kan bli på mennesker i noen få timer for så å dø.

Fjærmidd

Utpå sommeren og høsten kan man se at en del av fjærene spesielt i halefjærene at det liksom er lyse striper på tvers av fjærene , dette er fjærmidd som spiser seg på tvers av fjæren. Man kan ofte se at fjærene mangler en liten trekant der midten har spist seg på tvers av fjæren. Disse middene er ikke så plagsomme for hønene men på utstillinger blir det ofte litt trekk på dyrene da fjærdrakten har «skader».

For å bli kvitt disse plagene for hønsene er det mange forskjellige midler å få kjøpt, ta kontakt med lokalklubben og hør hva de bruker og deres erfaring med de forskjellige midler. Eller ta kontakt med forhandlere som selger hønseartikler eller vår annonsør Dagfinn Johansen Husdyrutstyr.

Kalkmidd

Så er det kalkmidden som lever under skjellene på hønenes bein. Når disse er til stede ser man at hønenes bein blir tykkere og grovere og ofte lysere nesten hvite i fargen og dyrene klør seg ofte... Denne midden er vel den enkleste å bli kvitt da man kan vaske hønenes bein og smøre et godt lag med fet salve på for å kvele middene, det holder oftest men å gjøre dette en gang. En annen måte er å dyppe dyrets bein i diesel eller olje, ***ikke hele dyret og pass på øyne osv. på dyret.*** Kalkmidd smitter ved direkte kontakt mellom dyrene.

Fjærplukking og kannibalisme

To andre problem på denne tiden er fjærplukking og kannibalisme hos fjærfe. Fjærplukking kan fort utvikle seg til kannibalisme da fjærplukking ofte gjør at det kommer blod der fjærene blir plukket av og hønene får smaken på blod. Det er lettere å forebygge fjærplukking og kannibalisme enn å kurere. Gode forhold for kyllingene fra første dag, det vil si varme, sand, mat, drikke og ikke minst god plass til hvert enkelt dyr og noe som aktiviserer dem. Det kan være så enkelt som revet gulrot, en brødskive, litt gress eller annet grønt. Oppdager man fjærplukking er første oppgave å prøve å finne det dyret som klukker på de andre, det er ofte det men finest fjærdrakt, og fjerne det fra flokken. Så kan det være fordel å flytte dyrene til en ny plass og gi dem masse å gjøre... kålrot i en trå fra taket, en matte eller to på bakken i luftegården som blir flyttet av og til slik at mark og annet

snadder kommer til syne for hønene. Man ser at for noen raser er det et større problem enn hos andre.

Turid Håland 2012